

Yavru Kuş

O gün sokağa çıkmış, etrafı izliyor, olan biteni anlamaya çalışıyordum. Kimisi acele ile bir yere gidiyor, kimisi bir arkadaşını görmüş onunla hasret gideriyor, kimisi akşam evine yetişmeye çalışıyor, kimisi de artık tezgahını toplayıp dükkanının kepenklerini indiriyordu. Fakat o, o kız yerinden bile kımıldamıyordu, etrafına topladığı birkaç kuşa, elindeki bir parça ekmekten yedirmeye çalışıyordu. Yanına usulca yaklaştım. Biraz ürktü. Beni gören kuşlar da kaçışmaya başladı. Kızın yanına çömeldim. O minik ellerini tutarak sordum. -Adın ne senin küçük niçin bu gece vakti sokaklardasın. Hiçbir şey söylemeden başını önüne eğdi. Onu bir süzdüm. Hali perişandı. Ben ısrar ediyor cevap vermesi için ellerini sıkıyordum. Ama o hiçbir şey söylemeden yüzüme masum masum bakıyordu. Derken nasıl oldu bilmem. Birden fırladı ve koşmaya başladı. Neye uğradığımı şaşırdım, arkasından geri dönmesi için bağırdım. Ama duymadı. Ya da duymamazlıktan geldi. Ben de çaresizce evime döndüm. Eve geldim, pencerenin önüne oturarak dışarıyı izledim. Çok şiddetli kar yağıyor, etraf o berrak beyazlıktan görünmüyordu. Ama aklım hâlâ o küçük yavru kuştaydı. Evet o küçük kız bir yavru kuştı. Kimsesiz, çaresiz ve sokaklarda yalnız başına yaşamaya mahkum olan bir yavru kuş. Sabah olmuş, yeni bir gün başlamış etraf aydınlanmıştı. O sabah erken kalkmıştım. Çünkü bir iş için Ankara'ya gitmem gerekiyordu. Eşyalarımızı topladıktan sonra hemen yola çıktım. Havanın soğukluğu da elimi ayağımı dondurdu. İstasyona vardım. Biraz acele etmişim herhalde, daha trenin kalkmasına çok vardı. Ben de bundan yararlanarak oralarda gezmeye başladım. Derken arkamdan mendil alırmısınız diyen bir ses duydum. Arkama döndüğümde mendil satan çocuk yavru kuştı. O da bende çok şaşırmıştık. -Sen mendil mi satıyorsun dedim. O da "evet" diye cevap verdi.

O kadar tatlı, ince ve şirin bir sesi vardı ki! Onu biraz daha tanımak isterdim. Ardı ardınca bir sürü soru sordum. Ve hepsinin de cevabını aldım. Merakım gitmişti. Ama içimi de korkunç bir üzüntü kaplamıştı. Anne ve babasını hiç tanımamış, bütün hayatını sokaklarda geçirmişti. Ondan bol bol mendil aldım. Artık gitmeliydim. Tren kalkıyordu. Ben giderken gözlerinden birkaç damla göz yaşı aktığını gördüm. Birbirimize çok alışmıştık, sanki onunla daha önceden tanışmış gibi hemen kaynaşmıştık. Ben de kendimi ağlamamak için zor tutuyordum. Trene bindim arkamdan o küçücük ellerini salladı. Ve de ağlıyordu. Neden ağlıyordu acaba? Bunu bütün yolculuk boyunca merak edip durdum. Sanırım benim ona alıştığım gibi o da bana alışmıştı. Ankara'ya vardım. İşimi çabuk bitirmiş çok büyük sevinçle evime dönüyordum. Yolda giderken o küçük yavru kuşu düşünmemek elde değildi. Ona da artık yavru kuş demeye kendimi alıştırmıştım. Yavru kuş ismini ona nasıl verdiğimi hatırlamıyorum. Ama bu isim tam ona uygun bir lakaptı. Evime varmama az kalmıştı. Nihayet istasyona varmıştım. Küçük yavru kuşu görmek amacıyla etrafa göz gezdirdiyordum. Birden gözüm bir insan topluluğuna takıldı. İnsanlar bir şeyin etrafına çember oluşturmuş acırcasına bakıyorlardı. Bende merak edip bu topluluğun yanına vardım. Birden yerde ufak bir çocuk gördüm. Daha doğrusu çocuğun üzerini gazetelerle örtmüşlerdi. O gazeteyi kaldırmak istedim. Kaldırdığımda ne göreyim? Küçük yavru kuşum yerde cansızca yatıyordu. Her yeri soğuktan donmuştu. Satmaya çalıştığı birkaç mendilini de av ucunun içinde sıkıca tutuyordu. Kendimi tutamadım. Hıçkırığa hıçkırığa ağladım. Çünkü yavru kuşum artık ölmüştü.

Gül Algan

100. Yıl İlköğretim Okulu

**SİZDEN
GELENLER**

Gözlem defterlerinizden
sayfalar gelmeye başladı.
Yenilerini bekliyoruz.

Sev Haydi

Dolaşır çiçekleri arı,
Toplar en güzel balı
Tül kanatlı kelebek
Uçar nazlı nazlı

Yaşlı büyük ağaçla
Gölgesinde mutlu insanlar
Halka olmuş oynuyor,
Güler yüzü çocuklar

Kırmak istiyor dalı
Büküyor fidanları
Uyarıyor arkadaşını
Diyor: Koru onları

Evdeki minik kedi
Kanaryam çok cici
Onlar doğanın süsü
Canlıları sev haydi

Özge Geyik
Gölcük Kocaeli

Gözde Sayar
Aksaray

Bu köşemize kendi şiirlerinizi, kısa
öykülerinizi ya da yaptığınız
resimlerinizi
gönderebilirsiniz.

Ben 13 Yaşındayım. Gölcük Piri Reis ilköğretim Okulu 7. sınıfa gidiyorum. Size her zaman yazmayı düşünüyordum. Bana cesaret veren sevgili Bilim Çocuk dostlarıma teşekkürlerimi sunuyorum. Ben bu değerli eseri babamın sayesinde tanıdım. Babam çok beğeniyle anlattı. Birinci sayısından itibaren takip ediyor, okuyorum anlıyor ve düşünüyorum. Çok seviyorum. Bilim Çocuk dergisi ders konularıyla ilgili. Araştırıyor, sınıfta bilgilerime ilaveler yaparak anlatıyorum. Arkadaşlarıma tavsiyelerde bulunuyorum. Birçok bilgileri öğrenmiş oldum. Bu derginin baskısı, kağıdı, zeka geliştiren oyunları mükemmel, eğlenirken öğreniyorum. TÜBİTAK'a çok çok teşekkürlerimi sunuyorum. Öğretmenlerim ve arkadaşlarıma tanıtmayı görev bildim ve Fen bilgisi derslerimde dergiyi yanımda götürüyorum. Herkes tavsiyelerde bulunuyor. Her ay yeni sayısının çıkmasını dört gözle bekliyorum. Bu derginin hazırlanmasında görev alan çalışanlara ve TÜBİTAK'a çok teşekkür ediyorum. Saygılarımı sunuyorum.

Simge Sofuoğlu
Piri Reis İlköğretim Okulu 7/A
Gölcük-Kocaeli

Sevgili Bilim Çocuk

Sizden satranç yarışmalarının ne zaman olacağını belirtmenizi rica ediyorum. Bilmece yerinin az olup, Evde Bilim, Sizden Gelenler gibi bölümlerin daha fazla olmasını istiyorum.

Uğur Uygur Erkuş
Gazi Osman Paşa İlköğretim Okulu
4/A Ankara

Sevgili Uğur satranç şenliği ile ilgili gelişmeler olacak. Bunları Bilim Çocuk'tan takip edebilirsin.